

portioner for de forskjellige Grupper, er bleven meget væsentlig forhøjet, idet man i Folkethinget, og med min fulde Billigelse, er gaaet over til faste Alderstillæg, det vil sige Alderstillæg efter Tjenestetid istedetfor som tidligere Alderstillægsportioner i Klasser. Med andre Ord: saaledes som Forslaget nu foreligger, ville Embeds- og Bestillingsmændene faae Alderstillæget efter deres egen Tjenestetid, medens de tidligere fik Alderstillæget, eftersom deres Formænd døde ud eller bleve forflyttede. Jeg har for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl om, at det Alderstillægssystem, som nu foreligger i Lovforslaget, har store Fortrin fremfor det tidligere i og for sig som System betragtet. Men dertil kommer, at det gennem Alderstillægsskifterne og gennem Tallet af Alderstillæg, som kan gives, kvantitativt udtrykker langt mere end det af mig Begjærede. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at der tidligere for første Klasse var 3 Alderstillæg paa 400 Kr. Første Klasse, der kun indbefatter 3 Embeder, er den eneste, der tidligere har givet Alderstillæg efter Tjenestetid; der var 3 Lillæg paa 400 Kr., medens Lovforslaget nu har 4 Lillæg paa 400 Kr. Derved vil opnaas, at, skøndt Begyndelseslønningen er bleven staaende uforandret, vil Afslutningslønningen naae 400 Kr. højere op end tidligere. Afslutningslønningen i 1ste Klasse vil blive for Fremtiden 6,400 Kr. istedetfor nu 6,000 Kr. I 2den Klasse, i hvilken der nu for Tiden er 46 Embeder, var Tallet af Alderstillæg kun 15. Jeg beklager, at jeg ikke har ved Haanden en Opgivelse af, hvilken Tjenestetid der nu først har givet Alderstillæg; saa Meget erindrer jeg imidlertid, at det var først oppe i Tredserne, at Folk naaede at faae Alderstillæg, eller dog henimod den Tid, med andre Ord, at de nuværende Alderstillæg først opnaaedes i den Alder, hvor man nærmer sig Afslutningen af sin Embedsfilling. Istedetfor disse 15 Alderstillægsportioner for de 46 Embeder i 2den Klasse, og som kunde naae op til 800 Kr., er der nu efter Lovforslaget, som det foreligger, 4 Oprykninger efter 5 Aars Tjeneste paa 250 Kr. hver, altsaa 1,000 Kr. Det er altsaa let at se, at Klassen ikke alene nu har Afgang til at opnaa et højere Alderstillæg, men at ogsaa Alderstillægene ville falde rundeligere i Klassen end nu. I 3die Klasse er Forholdet nu dette, at der er 6 Alderstillæg paa 600 Kr., 10 paa 400 og 15 paa 200, tilfammen 31 Alderstillæg til en Stab af 94 Embedsmænd. For Fremtiden, eller rettere efter Lovforslaget, som det nu foreligger, vil der være 4 Alderstillægsoprykninger efter 5 Aars Tjeneste paa 200 Kr. hver, altsaa højest 800 Kr. For 4de Klasse er der for Tiden 125 Alderstillæg paa en Stab af 396 Embeds- og Bestillingsmænd. Der vil efter Lovforslaget blive 5 Oprykninger paa 100 Kr. hver, altsaa det Høieste, der kan naaes, er 500 Kr., me-

dens tidligere det Høieste, der kunde naaes, var 300 Kr. i denne Klasse. I 1ste og 2den Klasse vil Begyndelseslønningen efter Forslaget blive den samme som nu, medens begge disse Klasser gennem de større Alderstillæg ville faae en højere Afslutningslønning end nu. For 3die Klasse, som jo ogsaa gennemgaaende bestaar af kongelig udnævnte Embedsmænd, stiller det sig saa, at Begyndelseslønningerne ere fordelte i 5 Grupper paa 3,000, 2,800, 2,600, 2,400 og 2,000 Kr., medens de efter Lovforslaget ville blive fordelte i 4 Grupper paa 3,000, 2,800, 2,500 og 2,000 Kr. Ved denne Sammenmøtning af 2 af Grupperne, vil et ikke ringe Tal af Embederne i 3die Klasse faae en højere Begyndelseslønning end den, de have nu, og Afslutningslønningen vil for dem alle være højere end nu. Medens jeg med Hensyn til Forslaget som organiserende kan erklære mig fuldkommen tilfreds, saa vil jeg med Hensyn til den anden Virken af Lovforslaget paa selve Lønningernes Størrelse kun udtale, at jeg deri ser et betydeligt Fremskridt, sammenlignet med det Bestaaende, et saa betydeligt Fremskridt, at jeg for mit Vedkommende har troet, at det ikke vilde være rigtigt at afvise det, i Forventning om, at Tiden maaske kunde bringe Mere.

Der er et særligt Punkt i Lovforslaget, som ikke stemmer med, hvad jeg i det oprindelige Lovforslag havde ønsket fastsat, og det er Bestemmelsen i § 3 om Erstatning for Afgangen i Mønstringsbestyrernes Gebyrer. Det var af mig foreslaaet, at den Erstatning, som de havde efter Lovens af 12te Mai 1871 og 26de Februar 1872, skulde gaa over til at blive et personligt Lillæg, men dog saaledes, at det personlige Lillæg ikke kom de nuværende Embedsmænd, som havde denne Erstatning, til Skade paa den Maade, at de først kom til at nyde Godt af Lønningsforbedringen efter den nye Lov, naar det personlige Lillæg var afbortet ved den anden Lønningsforbedring. Dette Forbehold er forsvundet. Erstatningen til Mønstringsbestyrerne for Affavn i Gebyrer er bleven staaende som almindeligt personligt Lillæg, som altsaa vil blive at behandle efter de almindelige Regler i Lovens af 26de Marts 1870 § 10 om personlige Lillæg. Jeg har forgjæves bestræbt mig for at opretholde dette Forbehold til Gavn for de nuværende Mønstringsbestyrere, men Forsøget paa at faae Bestemmelsen ind igjen ved 3die Behandling i det andet Thing fik endog mindre Afslutning, end Bestemmelsen havde ved Afstemningen under 2den Behandling. Det forekommer mig, at det havde været billigt mod de nuværende Mønstringsbestyrere at lade dem beholde denne Erstatning for Affavn af Gebyrer uden Hensyn til de nye Lovbestemmelser. Jeg tror ikke, at man kan betegne det Vedtagne som Andet end som mindre billigt mod de Vedkommende, idet de almindelige Bestemmelser an-